Les parròquies, precursores de les caixes d’estalvi

| 2

l’administrador i algun altre responsable- tenien una clau cadascú que, unides, obrien la

caixa. Allà es dipositaven els diners de la venta dels ous.

Interès zero

Els diners de la caixa es destinaven a dues funcions: pagar els ciris per mantenir la imatge de

la “Mare de Déu dels Ous” sempre il·luminada i fer préstecs sense interès a aquells que més

ho necessitaven. Així, s’avançaven diners per les dots de les donzelles pobres o els deutes de

les famílies necessitades. Era un acte de caritat de cada parròquia a través de l’advocació

per la “Mare de Déu dels Ous”.